

Sorma

– C. ÖZANAÇ · 06 Eylül 2013

dağ karası gözlerine vurulmuşluğum ezeli,tam bi tarih veremem; sorma..!belki hasan dede üzümünün
bağ bozumunda,belki dut ağaçlarının tomurcuklanışında
yada ne biliyim,belki de kal'u beladan beri
sorma işte sorma..

asırlık töreleri çiğnerim bir gün,
ne öleni ne öldüreni olmayan,
kertenkele gibi süründüren bu kan davasından
sıyrılıyorum;
ve taze yağmurların ardında doğarım, yedi renkle.
ama bilmem, ne zaman..

keşke anlatabilseydim yılanların mahzun öcünü;
duygularım yenik bir hayattan sabıkalı,
artık ne yana dönsem eski acıların intikamı

kucak açana değil, kaçana gitti şans denilen cenabet
belki de o yüzden zamana köle olduk çarcabuk
çarcabuk unuttuk; fazlalar eksildikten sonra yarım,
eksikler tamamlandıktan sonra fazla olunduğunu..

beşik kertiği bu yazgılar;
tam bir tarih veremem, sorma
sıtkından sıyrılıp kurtulurum bir gün,
belki mahşerde, belki musallada..
sorma işte, sorma...!

//CANAN ÖZANAÇ//